

Trong lịch sử Việt Nam, kể cả những thời kỳ của Phạm Ích Tịch, Lê Chiêu Thống,

chưa bao giờ hành động chống ngoại bang xâm lăng tàn ác của các nhà lãnh đạo đất nước cũng như cách sát, quân đội thông tay đàn áp, bắt bớ, bắt tù, đưa ra tòa xét xử... như trong chế độ Việt cộng hiện nay. Trước khi Việt cộng cướp chính quyền, nghe điệu này họ không ngờ gì dân nào tin được, vì làm gì có chuyên phi lý đến như thế? Nhưng tại Việt Nam, thế có trở nên khó tin hay đang xảy ra rõ ràng trước mắt người dân thì nhiều năm nay!

Hiện nay, đất nước mình đang bị chia làm hai phe: phe «yêu nước chống ngoại xâm» gồm hầu hết dân chúng trong nước, và phe «bán nước rúc ngoi xâm» gồm bộ chính trị và các bộ máy nhà nước tay sai của chúng. Phe bán nước đang tìm cách khống chế và tiêu diệt phe yêu nước! Ngoài bộ chính trị -gồm 14 nhân vật do Nguyễn Phú Trọng đứng đầu- mà ai cũng biết là bán nước, thì cả quân đội và công an, những người có bản phận ưu tiên là bảo vệ đất nước cũng đứng vào phe bán nước rúc! (1*) Bởi vì chế độ là khi Tổ quốc xâm phạm lãnh thổ, bản giới tự dân, cần “cấp” các tàu của Việt Nam thăm dò đưa chôn và đưa khí, thì quân đội làm như vô trách nhiệm, không đưa tay bảo vệ, mà cho tàu của Tổ quốc bản giới tự dân, tự do hoành hành ngay trong nội phận mình. Khi người dân yêu nước bị u tình họ hô hào bị u tình chống Tổ quốc xâm lăng thì công an chống như không bảo vệ họ mà còn thông tay đàn áp, thậm chí tra tấn (như trường hợp họ Phạm Ngọc Thạch)!

Trong lịch sử, có đời thu nào mà các giới lãnh đạo đất nước, các bộ máy cai trị, cả quân đội, công an lại hèn đến mức đứng lơa với ngoại xâm như vậy? Phải chăng chế độ cộng sản đã thành

công trong việc đào tạo ra các mặt trận quân đội, công an đang lo lắng «hèn với giặc, ác với dân»? trong việc biến quân đội và công an thành mặt lũ tay sai y hệt «ngồi máy» cho bọn bán nước trong bộ chính trị, đang lừa và tiếp tay giúp bọn chúng đàn áp những ai yêu nước dám chống Täu các xâm lược, dám phản đối hành động hèn yếu và bán nước của chúng?

Hiện nay, «Quân đội Nhân dân Việt Nam» và «Công an Nhân dân Việt Nam», mặt danh nghĩa mà chúng báo với dân khi họ bị ngoại xâm biến giết, lại thực tay đàn áp dân khi họ chống Täu các xâm lăng. Những dân tộc hỏi: Quân đội này phải chăng là «Quân đội Trung Quốc»? Công an này phải chăng là «Công an Trung Quốc»? Vì nó là quân đội và công an Việt Nam thì phải báo với và bên với dân Việt chứ? Nếu đàn áp những người chống Täu các xâm lăng thì họ nhiên bọn chúng đã trở thành công an và quân đội Täu các rồi còn gì?

Ôi nhóc nữa thay cho «Công an Nhân dân», «Quân đội Nhân dân» đất nước tôi! Nhóc quá! Hèn quá!

Hay phải chăng những người chống Täu các xâm lăng đang bị u tình trên lãnh thổ của Täu các nên mới bị đàn áp? Hay đất nước mà trong đó dân Việt Nam đang bị u tình chống Täu các đã thu các về Täu các rồi? Và những kẻ đàn áp bị u tình chính là những của Täu các? là tay sai của chúng? Đài RFA cũng viết: «Sống trên mặt đất nước, mà việc cảm lá cä của tổ quốc mình, tung hô chủ quyền đất nước mình, có thể bị công an, mặt với bộ tư pháp, thẩm tra, sách nhiễu... không khác gì sống trong vùng tô giới của người Việt, thu các quyền kiểm soát của Trung Quốc, quä là mặt thách thức của lòng yêu nước» (2*).

Những dân tộc hỏi: Bộ chính trị Việt các đang coi «nước mình» là nước nào? Là Việt Nam hay Täu các? Khi hô hào những dân yêu nước, thì «nước» mà họ hô hào phải yêu là nước nào? Tại sao khi những dân bị u lòng yêu nước bằng cách chống Täu các vì phạm lãnh thổ đất nước mình thì lại bị giới lãnh đạo đất nước ra lệnh đàn áp? Phải chăng, «yêu nước» trong lời hô hào của họ là yêu đất nước Täu các? Và yêu đất nước Täu các thì phải ủng hộ hoặc im lặng trước khi mà Täu các xâm lăng Việt Nam, và phải đàn áp những cuộc bị u tình chống Täu các? Đài RFA cũng nhận định: «Đi u nước cộng, là mặt khi các viên chức chính phủ, các nhà lãnh đạo với lên truy n hình, lên mặt báo... kêu gọi phải yêu nước, phải biết tự thái độ nghĩa với của mặt công dân, những khi những người yêu nước bị bắt vì bị u tình chống xâm lược, công an lại thực với và luôn hỏi mặt câu “ai xúi giục?”» (2*).

Tại sao vậy? Vì Việt các luôn hành xử hai mặt: «mặt nói» và «mặt làm», hai mặt khác nhau, những khác nhau, nghĩa là «nói mặt đäng, làm mặt näo». Chống họ, khi chỉ mäc Miền Nam

năm 1975, Việt cộng họ a s& không đ&ng đ&n dù ch& là cây kim s&i ch& c&a nhân dân. Đó là «m&t nói». Còn «m&t làm» thì sao? Thì c&p c&a ng&i dân, chúng không thêm c&p cây kim s&i ch&, mà là c&p nhà, c&p đ&t, c&p tài s&n c&a nhân dân, t& nh&t là c&p c&a dân nghèo, nh&ng ng&i không có ti&ng nói, không t& b&o v& đ&t c&. Trong nh&ng cu&c bi&u tình v&a qua, «m&t nói» thì quân đội và công an đ&u t& nh&n là «công an và quân đội Việt Nam», nh&ng «m&t làm» thì h& đích th&c t& ch&ng t& là «công an và quân đội T&u c&ng» qua vi&c h&ng say đàn áp nh&ng ng&i ch&ng T&u c&ng! Cũng v&y, nh&ng tên lãnh đ&o đ&t n&c hi&n nay, «m&t nói» thì lúc nào cũng hô hào yêu n&c, quy&t tâm b&o v& lãnh th&, nh&ng «m&t làm» thì chúng đang bán n&c, đang t&o đ&iu ki&n cho T&u c&ng xâm chi&m đ&t n&c. Vì th& chúng m&i kh&ng b& th&t dã man nh&ng ng&i dân ch&ng

T&u c&ng xâm ph&m lãnh th&. Trong chi&u h&ng đó, đài RFA cũng vi&t: «Ai s& còn dám yêu n&c n&a, khi thái đ& c&a Đ&ng C&ng s&n Việt Nam l&i hai m&t đ&n kinh s& nh& v&y? Và nh& v&y, có ph&i hi&n tr&ng yêu n&c, t&c là ch&ng l&i Đ&ng c&ng s&n Việt Nam? Trong các bài gi&ng c&a ngành an ninh, dành cho các sinh viên, blogger... b& b&t, v&n là m&t lu&n đ&iu cũ “Chúng ta mu&n hòa bình, vì chúng ta đã tr&i qua chi&n tranh nên không mu&n chi&n tranh”» (2*).

Cách hành x& hai m&t y, nhân dân ta đã nh&n bi&t t& khi Việt Minh ra đ&i qua câu «nói đ&i nh& v&m». Và C& T&ng Th&ng Nguyễn Văn Thi&u cũng v&ch rõ b&n ch&t «hai m&t» y qua câu nói đ& đ&i: «Đ&ng nghe nh&ng gì c&ng s&n nói, hãy nhìn nh&ng gì c&ng s&n làm». Vì th&, hãy coi ch&ng, đ&ng bao gi& tin lòng yêu n&c hay thi&n chí b&o v& đ&t n&c c&a nh&ng k& đã ký nh&ng m&t n&c bán đ&ng t& qu&c cho T&u c&ng! Và cũng hãy coi ch&ng nh&ng k&ch b&n, trong đó m&t ngoài thì h& gi& b& ch&ng T&u c&ng đ& che đi cái m&t trong là bí m&t nh&ng cho T&u c&ng h&t m&nh đ&t này đ&n vùng bi&n kia c&a t& qu&c h&u c&u xin và mong đ&i s& b&o kê c&a T&u c&ng cho cái gai, cái gh& c&a mình.

Houston, ngày 10-7-2011

Nguyễn Chính K&t

Ph& chú:

(1*) Tôi không mu&n «v& đ&u c& n&m», vì trong hàng ngũ quân đội và công an, cũng có nh&ng ng&i yêu n&c, không ch&p nh&n, th&m chí đã t&ng cùng vi&t th& ph&n đ&i hành đ&ng bán n&c c&a nh&ng ng&i lãnh đ&o h&. Tôi mu&n đ&c bi&t xin l&i nh&ng ng&i yêu n&c và can đ&m này. Tuy nhiên, s& ng&i này quá ít! Tr&c m&t ng&i dân, công an và quân đội v&n b& coi là hèn, là đ&ng l&a v&i t&i bán n&c c&a b& chính tr& và ti&p tay cho T&u c&ng xâm lăng.

(2*) Trích t& bài «Im l&ng m&c c& b&ng t& qu&c?» trong http://www.rfa.org/vietnamese/in_depth/silent-use-country-to-bargain-07042011054829.html

“Quân đội Nhân dân Việt Nam”! “Công an Nhân dân Việt Nam”! Ôi! Nhọc quá! Hèn quá!

Tên: Nguyễn Chính Kiệt

Tháng: 12, Năm: 2011, Ngày: 07, Giờ: 05:00
